

15, 24), п чръзъ това донуца чловѣку, да дохожда до такво безчувствіе та той са предава на всякъ нечистотѣ (Еф. 4. 19), или тя откакъ ся пробуди съ чръзмѣриж силж, подхвѣрля чловѣка въ отчаеніе (Быт. 4 13, 14; Мат. 27 3—5). 6) Съвѣсть-та и естественный законъ, запечатанный-тъ въ нежъ, не показватъ и не могътъ да покажатъ на падналы-гѣ чловѣци ерѣдства да исправятъ повреденнѣ-тѣ ей отъ грѣха природж и да са примирѣтъ съ Бога, Кого-то тій прогневляватъ съ грѣхове-тъ си.

Священно-то писаніе, откакъ изобразява състояніе-то на падналы чловѣкъ, въ кое-то ся той находилъ прѣди да му ся е далъ вѣншній Законъ, говори, че чловѣкъ-тъ, кога-то ся находилъ въ това състояніе, не съзнавалъ грѣхъ и нити понимавалъ за похоть, макаръ той вече былъ робъ на граха и на похоть-тѣ, и че той тогава само началъ ясно да съзнава грѣхъ и похоть, кога-то му ся далъ вѣншній Законъ: *Грѣха не знаехъ, точию Закономъ: похоти же не вѣдаехъ, аще не бы Законъ глаголахъ: не похощеши. Вину же приемъ грѣхъ заповѣдію, содѣла во мнѣ всяку похоть: безъ закона бо грѣхъ мертвъ есть. Азъ же живехъ кромъ закона икогда: пришедшей же заповѣди, грѣхъ убо оживъ* (Рим. 7. 7—9).

Отъ това, что са каза за недостаточность-тѣ на внѣтрешній законъ за наше-то руководство кѣмъ спасеніе-то, открыва ся нужда за другъ вѣншенъ или положительъ Законъ, кой-то, съобразно съ нужды-тъ на чловѣцы-тѣ, находящы-тъ ся въ повреденно-то състояніе, да бы допѣлнилъ, уяенилъ и усилилъ внѣтрешній Законъ. Тѣжъ нуждѣ на падналы чловѣкъ Всеблагый Богъ благоволилъ да удовлетвори, съ даваніе-то нему *вѣншній* Законъ.

§ 21. Раздѣленіе-то на вѣншній Законъ.

Вѣншній Законъ ся предлага на чловѣцы-тѣ или отъ Самого Бога чръзъ Негово-то Откровеніе, и наричаея *Откровень*, или чръзъ Църквѣ-тѣму, и нарича ся *Църковень*, или чръзъ Правителство-то въ всяко гражданско общество, и нарича ся *Гражданскій*.

§ 22 Понятіе за откровеній Законъ и раздѣленіе-то му.

Подъ име-то вѣншенъ положительъ Откровень Законъ разумѣватъ ся тѣя истины и правила на животъ, кои-то Богъ съобщилъ на чловѣцы-тѣ непосредственно т. е. видимо като ся являвалъ и говорилъ съ тѣхъ, или откакъ просвѣщавалъ свои-тъ избранны чръзъ Духа Святаго, та они понеже быля движими съ Неговж силж, проповѣдали това, кое-то Той имъ внушавалъ (2 Петр. 1. 21). Законъ Откровень е Законъ-тъ Мойсеевъ и Законъ-тъ Евангелскій или Христовъ.

§ 23 Законъ-тѣ Мойсеевъ и раздѣленіе-то му.

Подъ име-то Законъ Мойсеевъ разумѣватъ ся Заповѣди-тѣ и постановленія-та, кои-то Богъ далъ на Еврейскій народъ чръзъ Мойсея, и кои-то ся напомяватъ и раскрыватъ въ писанія-та на Пророцы-тѣ, что сж живяли по Мойсея.

Така като нѣкои правила отъ Закона Мойсеевъ ся касаѣтъ до